

[Wihjelm]

ne udgave, forslaget vedtages, for der er ikke tale om nogen valgfrihed, når man ikke ved, hvad alternativet er.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om aktiesparefonde.

[Af Collet (KF) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 60. Fremsat 23/3 82).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Ifølge beslutningsforslaget skal personlige skatteydere have ret til et nyt fradrag på selvangivelsen, når de har indskudt beløb på en særlig aktiesparefond, der skal være bundet i tre år. Afkast kan ikke hæves, og afkastet inden for de første 6.000 kr. er skattefrit.

Formålet skulle være at gøre det mere fordelagtigt at opspare i erhvervslivet. Forslaget minder om et andet konservativt forslag, vi drøftede forleden, og jeg kan i det store og hele henvise til de bemærkninger, jeg gav det forslag med på vejen. Forslag af denne art medfører en mere ulige fordeling af skattebyrden, og de er til mest gavn for dem, der har en høj indkomst og kan flytte rundt på forskellige konti. Der er intet som helst belæg for, at de skulle bidrage til en forøgelse af den samlede samfundsmæssige opsparing, og jeg må derfor afvise forslaget.

Anden næstformand (Ebba Strange):

Jeg skal, inden vi går videre, meddele tinget, at de to sidste sager udgår af dagsordenen i dag, og at vi prøver at få dem på i løbet af næste uge.

Stavad (S):

Det er, som om det konservative folkeparti og andre, vi kan vel godt sige borgerlige partier, tror, at bare man udvider skattefradragene, skal vi nok få løst vores problemer.

Jeg må spørge: hvornår går det op for hr. Collet, hr. Dyremose, hr. Gammelgaard, fru Annelise Gotfredsen og hr. Hagen Hagensen, som er dem, der står som forslagsstillere, og også her kan vi sige hele den borgerlige del af dette folketing, at det, vi tværtimod har brug for, er en kraftig fradragssanering. Tænk man overhovedet ikke på, at hver gang vi via nye knopskud i vores fradragjungle bevilger hinanden, men først og fremmest de højeste indkomster nye fradrag, er der andre skatteydere, som nødvendigvis må betale en større skat? Ved en fortsat forøget udhuling af indkomstgrundlaget får vi højere og højere marginalsatser og gør progressionen i skattesystemet mere illusorisk. Der siges i bemærkningerne til forslaget:

»Det skal være let og fordelagtigt at købe aktier. Aktiemarkedet skal ikke være forbeholdt de få. Målet er, at flere skal blive medejere af dansk erhvervsliv.«

Det var jo bl. a. derfor, socialdemokratiet sidste år fik ændret aktieavancebeskatningen, således at aktiebesiddere efter 3 års ejerskab kan sælge aktierne uden at blive beskattet af gevinsten. Målet for socialdemokratiet er nu som hidtil, at medarbejdere på en virksomhed kan blive medejere og dermed få medansvar og -indflydelse på virksomhedens drift. Det opnås ikke med det foreliggende forslag, men kun gennem et overskudsdelingsforslag som foreslået af socialdemokratiet og fagbevægelsen.

Hvis det konservative folkeparti mente noget alvorligt med de citerede bemærkninger, havde man her alle muligheder for at realisere sine tanker. Vi håber stadig, man erkender, at det ikke just er konservatisme, som præger vores forslag, men derimod fremsyn og nytænkning, men hvem ved, måske bliver det konservativ politik, når forslaget har fået nogle årtier på bagen.

[Stavad]

Jeg skal på socialdemokratiets vegne afvise det konservative forslag om at lade de mindre indkomster betale for de store indkomsters aktiekøb.

Fogh Rasmussen (V):

Jeg ved nu ikke, hvilken betegnelse man passende kan hæfte på socialdemokratiets forslag om overskudsdeling, men man kan i alle tilfælde sige, at hr. Stavads og i øvrigt også ministerens bemærkninger her fra talerstolen i dag er præget af en ganske betydelig portion konservatisme, for det er jo de samme bemærkninger, vi nu har hørt den ene gang efter den anden, at ethvert forsøg på at stimulere den private opsparring gennem en skattemæssigt gunstigere behandling af den private opsparring udelukkende kommer de højere indkomslag til gode, og at det bare betyder en omfordeling af opsparringen og af skattebyrden.

Det, man ikke i så høj grad interesserer sig for, er den helt urimeligt hårde beskatning, som i dag finder sted af den private opsparring, og jeg skal derfor sige, at venstre i princippet er positivt indstillet over for det forslag, som det konservative folkeparti her har fremsat. Vi ønsker en privat og en decentraliseret opsparring i erhvervslivet. Det er vores ønske, at der står en så bred ejerkreds som overhovedet muligt bag det private erhvervsliv, og nu er dette konservative forslag jo inspireret af et svensk forslag og svenske erfaringer, som har været særdeles positive. Efter den svenske ordning, som er gennemført, har aktiebørsen pludselig fået en helt anden stærk betydning som kanal for kapitaltilførsel til det private erhvervsliv i Sverige, og disse positive erfaringer vil vi da gerne være med til at overføre på det danske erhvervsliv, så vi vil se nøjere på dette i udvalget.

Vi har nogle tanker om, at man måske oven i købet kunne gå endnu videre og spørge: hvordan kunne man f. eks. give lønmodtagere mulighed for at placere en del af deres pensionsopsparring direkte i egen virksomhed, f. eks. ved placering i aktier i egen virksomhed? Det er jo i dag sådan, at en opsparring, der foretages i pensionsøjemed, kan placeres på mange måder, men der er én måde, man ikke må placere den på: man må ikke placere den i egen virksomhed, og det

er egentlig fuldstændig urimeligt. Det kunne være en supplerende måde at styrke kapitaltilførslen til erhvervslivet på, så det vil vi også gerne undersøge nøjere i udvalget.

Så skal jeg endelig sige, at der er ét problem, som forslaget ikke løser, og det er problemet med kapitaltilførsel til de hovedsagelig mindre virksomheder, som ikke er organiseret som selskaber. Det problem tror vi vi er nødt til at se på, men det er klart, at det må tages op i en større sammenhæng.

Vi er altså positivt indstillet over for forslaget og vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet om det.

Rahbæk Møller (SF):

Netop i disse dage venter vi på en udvalgsbetænkning, der forhåbentlig vil give anledning til et reformarbejde, der vil medføre et enklere, et retfærdigere og et mere logisk sammenhængende skattesystem. Det er da rart at se, at de konservative på forhånd har meldt fra over for dette reformarbejde, for det må da være konsekvensen af, at de kan fremsætte et forslag som det foreliggende. Det vil indføre flere fradrag, endnu flere krøller, og gøre det hele endnu mere usammenhængende, og den eneste påviselige konsekvens af det vil være, at skattesystemet bliver endnu mindre retfærdigt, idet det jo indlysende fortrinsvis vil være de store indkomster, der vil have gavn af det. Socialistisk folkeparti afviser forslaget.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet er enig med forslagsstillerne i, at der i allerhøjeste grad er brug for både mere investeringslyst og skattelettelse, hvis vi skal producere os ud af krisen, men vi tvivler meget stærkt på, at dette forslag om aktiesparefonde kan bruges til at løse disse problemer. Vi er i det hele taget meget lidt begejstrede for at være med til at lave vores skattelovgivning endnu mere indviklet med forskellige særordninger, som nogle kan bruge eller misbruge alt afhængigt af, hvor godt de kender skattelovene.

Skattelettelser skal efter vores opfattelse gives generelt til alle ved en forhøjelse af den skattefri bundgrænse.

Bente Juncker (CD):

[Bente Juncker]

CD vil se med velvilje på dette forslag, i og med at det kan gavne opsparingen og dermed dansk erhvervsliv. Jeg kan hermed give tilsagn fra CD om et positivt udvalgsarbejde.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg tror, jeg er i den måske lidt ejendommelige situation, at jeg kan give tilslutning til modstanden fra socialdemokratiet, SF og fremskridtspartiet, og jeg tror faktisk, at fremskridtspartiets ordfører sagde, hvad jeg ville have sagt, lige bortset fra at jeg ikke tror, det netop er bundgrænsen, vi først skal se på, når vi vil have et bedre skattesystem.

Wilhelm (VS):

Jeg er ganske enig i skatteministerens og den socialdemokratiske ordførers bedømmelse af dette forslag, og den kunne jo bruges til meget andet godt. Man kunne omvendt spørge: hvordan bliver de derovre inspireret til den slags dødssyge forslag? Hvem er det, der har lavet den slags fiduser gennem årene, som kan inspirere til sådan noget? Men lad os nu se, om det reformarbejde, man lægger op til, vil leve op til den bedømmelse, som ministeren og ordføreren gav ved denne lejlighed. Vi modsætter os selvfølgelig et fidusforslag som det, der her foreligger.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må først sige, at jeg ikke rigtig forstår enkelthederne i forslaget, og jeg forstår heller ikke dets sammenhæng med forslaget for nogle dage siden om, at man kunne få 6.000 kr. udbetalt uden at skulle betale skat af dem. Er det sådan, at man kan investere her og få 6.000 kr. og man kan investere på det andet område også og få 6.000 kr.? Så er vi selvfølgelig afventende med hensyn til de næste 6.000 kr., man kan få skattefrit udbetalt.

Men hvis man nu skal investere i disse fonde, må det vel være sådan, at det er fællesfonde, altså at man ikke er ejer af en speciel aktie, men i fællesskab er ejer af en aktiegruppe. Det vil så sige, at man ikke kan udtrække sine aktier og omsætte dem, for hvis man kan det, får man jo dobbelt fordel, idet vi netop har vedtaget et forslag, som går ud på, at man ikke skal beskattes af den fortjeneste, man får af sine aktier. Det vil sige, at man både kan få en fortjeneste, hvis man

personlig kan udtrække og omsætte disse aktier, og samtidig få 6.000 kr. skattefrit af afkastet. Jeg vil gerne have afklaret, hvorledes den enkelte person er stillet i forhold til disse fonde, om man kan udtrække eller omsætte bestemte aktier og så i det hele taget fortsætte med historien, så man altid kan have 6.000 kr. Det vil sige, at når der er gået et stykke tid, kan man bare fortsætte med de næste, ligesom man kunne efter det andet forslag, så man altid har 12.000 kr. om året, som ikke er beskattet. Det vil jeg gerne have en forklaring på. Det kan godt være, der er en fornuftig forklaring på det, at man altså ikke sådan skal have betalt sit forbrug ved hjælp af andre over skattevæsenet.

Barsøe-Carnfeldt (FP):

Som privatist vil jeg meget gerne give min positive tilslutning til de efter min opfattelse gode tanker, der ligger i dette forslag. Det er en meget sund tanke, at så mange som muligt skal have mulighed for at eje og have medindflydelse på dansk erhvervsliv. Det giver interesse, det giver medleven, det styrker konkurrenceevnen, og ikke mindst fører det beskæftigelsen. Jeg er meget ked af, at nogle fra denne talerstol kalder forslaget for et fidusforslag. Jeg er også ked af, at nogle absolut mener, at medarbejdere har det bedst, når de får overskudsdeling fra den virksomhed, de er ansat i. Jeg er tilhænger af, at hvis en medarbejder eller en anden borger for så vidt ønsker at få del i overskuddet på en virksomhed, behøver det ikke absolut at være vedkommendes egen arbejdsplads; det kan lige så vel være alle mulige andre arbejdspladser, som giver overskud, man ønsker at få del i.

Det foreliggende forslag kan selvfølgelig godt tåle at blive korrigeret. Jeg tænker her på, at man ud over denne særlige aktiesparefond nok burde give folk mulighed for at investere direkte i alle virksomheder uanset selskabsform.

Jeg er helt enig i, at beløbet 12.000 kr. kan man nok sætte spørgsmålstegn ved, og jeg føler, at det afgjort er for højt. Skulle en ordning som denne få samme succes, som den svenske ordning fik, er det jo adskillige milliarder kroner, vi taler om, og så vil vi lide et kraftigt skatteprovenutab, og de penge vil det højst sandsynligt være svært at skaffe hjem

[Barsøe-Carnfeldt]

igen, men det afholder mig ikke fra at give tilslutning til forslaget om end med en lidt mindre skattefordel, som kan bæres, fordi jeg er fuldt overbevist om, at forslaget vil forbedre den meget utilstrækkelige situation, erhvervslivet står i i dag.

Collet (KF):

Jeg vil gerne på forslagsstillernes vegne takke for bemærkningerne, især de positive, men også de negative.

Forslagets indhold er jo det, at lønmodtagere og andre skal have et skattefradrag ved investering i aktier. På den måde skal man tilføre erhvervslivet risikovillig kapital; det øger produktionen og investeringerne, og det giver øget beskæftigelse.

Jeg var meget ked af både ministerens og den socialdemokratiske ordførers indlæg her, fordi det, som er centralt i forslaget: øger det investeringen? Øger det produktionen? Gælder det beskæftigelsen? Forbedrer det betalingsbalancen? tog man overhovedet ikke hensyn til. Til gengæld diskuterede man, om det gavtede den ene eller den anden gruppe, og det er jo i virkeligheden det, man interesserer sig meget for i socialdemokratiet. Gælder man den ene gruppe på den andens bekostning? Det går diskussionen altid på. Det, man skal diskutere, er: gavner det fællesskabet?

Med hensyn til virkningerne for statskassen er der jo forskel på, når man skal skaffe midlerne til en sådan ordning, om man skal opkræve dem i skat, sælge flere statspapirer på det indenlandske marked – begge disse veje er nok ikke farbare – eller man skal låne i udlandet. I denne forbindelse må man nok sige, at er det nødvendigt at låne i udlandet for at finansiere denne ordning, ville det ikke være så forfærdeligt. Der er jo forskel på at låne til offentligt overforbrug og at låne til investering i erhvervslivet. I denne forbindelse er det vigtigt at gøre sig klart, at låner man i udlandet 1 mia kr. til at forbedre erhvervslivets vilkår, kan erhvervslivet måske levere 2 mia kr. tilbage.

Hvad man heller ikke var inde på fra socialdemokratiets side, er de gavnlige virkninger, som forslaget har på betalingsbalancen. Socialdemokratiet vil jo altid opsuge borgernes midler via skatter og afgifter. En anden vej, man kan gå, er at opsuge midler, som

ellers var brugt til køb af betalingsbalanceforringende varer, ved at binde dem i erhvervslivet, således som dette forslag er udtryk for.

Det har endvidere en god virkning på betalingsbalancen, idet erhvervslivets produktion øges, og det giver øget eksport og mindre import.

Jeg var glad for de positive bemærkninger fra venstre og var enig i mange af de synspunkter, som venstre gav udtryk for.

Med hensyn til hr. Rahbæk Møllers indlæg må man nok sige, at det er sjældent, man fra SF har hørt positive synspunkter om forslag, som går ud på at styrke det private erhvervsliv.

Hr. Ove Jensen fra fremskridtspartiet mente, at forslaget bidrog til at gøre skattesystemet endnu mere indviklet. Jeg kan da godt give ret i, at skattesystemet er indviklet, og at man kunne ønske sig en forenkling. Men nu er det jo sådan, at man ikke altid kan få den, man elsker, og så må man nøjes med at elske den, man får.

Jeg var også ked af hr. Bernhard Baunsgaards synspunkter om forslaget. Det har en del gunstige virkninger, og jeg synes sådan set, at virkningerne på både beskæftigelsen, produktionen, investeringerne og betalingsbalancen skulle have indgået lidt mere i de radikale synspunkter.

Hr. Arne Bjerregaard sagde, at han havde lidt vanskeligt ved at se, hvorledes forslaget virkede. Nu er det jo et beslutningsforslag, så det skal i givet fald opfølges af et egentligt lovforslag, som går mere i detaljer. Men jeg forstod, at hr. Arne Bjerregaard var i tvivl om, hvorvidt ordningen skulle fortsætte år efter år, og det er naturligvis tanken.

Med hensyn til, hvorledes investeringen skulle foretages, er det tanken fra forslagsstillernes side, enten at der dannes en sammenlutning af personer, eller at ordningen køres igennem en særlig gren af en investeringsforening eller igennem et pengeinstitut. Der er alle muligheder. Det er således en flerhed af personer eller en organisation eller et pengeinstitut, som opkøber aktierne og på den måde besidder aktierne. Jeg håber på disse punkter i hvert fald at have bragt lidt klarhed over vore tanker.

Til slut vil jeg sige, at jeg har været glad for de positive bemærkninger og håber, vi kan få en god drøftelse i udvalget om tinge-

[Collet]

ne, og vi stiller os da fleksibelt både med hensyn til beløbsgrænser og bindingsperioder og til, hvem der eventuelt kan deltage i ordningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Som tidligere meddelt er de sidste to sager udgået af dagsordenen.

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Ebba Strange):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Kommunaludvalget har afgivet tillægsbetænkning over:

Forslag til lov om lån til betaling af ejendomsskatter. (Lovforslag nr. L 51).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Landbrugs- og fiskeriudvalget (28/4 82):

Udtræder: Halvgaard (FP)

Nyt medl.: Arentoft (FP)

Udtræder: Arentoft (FP)

Nyt stedf.: Halvgaard (FP)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 29. april 1982, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 17.09
